

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge, som er integreret på arbejdsmarkedet.

Af Morten Østergaard (RV) m.fl.
(Fremsat 7/4 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er nok ikke den store overraskelse, når jeg indleder med at sige, at regeringen ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Forslaget er udtryk for en vidtgående lempelse af udlændingelovgivningens regler om tidsubegrænset opholdstilladelse, og disse lemper vil næppe være noget reelt bidrag hverken til en højere beskæftigelse eller til integrationen af udlændinge i Danmark.

Det er i dag en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændinge har boet 7 år her i landet, har gennemført et introduktionsprogram og bestået en danskprøve. Velintegrerede udlændinge, herunder flygtninge, kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse tidligere end de normale 7 år. En udlænding kan få tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 5 års ophold i Danmark, hvis udlændingen har været i arbejde de seneste 3 år. Er der tale om særlig velintegrerede udlændinge, er der mulighed for at få tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 3 år.

Ser vi på reglerne for at opnå opholdstilladelse i Danmark, findes der i dag regler, der sikrer velintegrerede flygtninge og andre udlændinge ret til at blive i Danmark, hvis opholdstilladelsen inddrages. Har en udlænding gennem en periode på normalt mindst 2 år været i et fast ansættelsesforhold eller drevet selvstændig erhvervsvirksomhed, kan der meddeles opholdstilladelse på dette grundlag, hvis beskæftigelsesmæssige eller erhvervs-mæssige hensyn taler for det.

Desuden gælder de almindelige regler om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse naturligvis også for flygtninge. En flygtning ansat inden for et område, hvor der er mangel på arbejdskraft, kan således få opholdstilladelse på dette grundlag. Der vil så ikke være noget krav

til den forudgående længde af ansættelsesforholdet. På områder, hvor der er åbenbar mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, gælder jobkørtordning.

Jeg kan endvidere henvise til, at der i regeringens velfærdsudspil er forslag til en række initiativer, herunder på udlændingområdet, der tager højde for behovet for arbejdskraft i Danmark, både initiativer, der tager sigte på at få flere herboende udlændinge i beskæftigelse, og initiativer, der tager sigte på at få flere velkvalificerede udlændinge her til landet. I velfærdsudspillet foreslås det f.eks., at den eksisterende jobkørtordning udvides, således at der føjes flere jobtyper til listen af job, der kan udløse opholdstilladelse, og at der kan gives opholdstilladelse til udlændinge, som fremviser et konkret jobtilbud med en årlig løn på mindst 375.000 kr.

Kl. 16.50

Jeg mener, at vi hermed har den rette balance mellem en fast og fair udlændingepolitik og regler, der har til formål at tiltrække og fastholde arbejdskraft i Danmark.

Som nævnt er beslutningsforslaget udtryk for vidtgående lemper af udlændingeloven. Som baggrund for beslutningsforslaget er der henvist til, at velintegrerede flygtninge hjemsendes.

Ifølge tal fra Udlændingestyrelsen traf udlændingemyndighederne i 2004 i 13 tilfælde afgørelse om inddragelse af eller nægtelse af forlængelse af en asyltiladelse på grund af ændrede forhold i hjemlandet. Og i 2005 er det foreløbige antal 0. Som nævnt har velintegrerede flygtninge allerede i dag mulighed for at opnå opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse. Ifølge foreløbige tal meddelte Udlændingestyrelsen i 2005 i 8 tilfælde opholdstilladelse til tidligere flygtninge efter særreglen om fastholdelse af udenlandsk arbejdskraft. Udlændingestyrelsen meddelte i samme periode kun i 1 tilfælde en tidligere flygtning afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter særreglen.

Så forslaget er næppe noget reelt bidrag til beskæftigelsen af udlændinge i Danmark.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg kunne godt tænke mig lige at starte med at spørge ministeren om den her vurdering af, hvad der nu er nyttigt, og hvad der ikke er nyttigt for at fremme integrationen: Er det ikke korrekt forstået, at Velfærdskommissionen har sagt, at vi i Danmark bør »styrke rettighederne for indvandrere, der hurtigt får job og lærer

dansk«? Det er fra side 28 i Velfærdskommissionens hæfte.

Er det ikke korrekt forstået, at man i hvert fald kan hævde, at Velfærdskommissionen var af den opfattelse, at der burde ske en ændring eller det, som ministeren kalder en lempelse, af reglerne for at opnå tidsubestemt opholdstilladelse med henblik på at skabe incitament for at integrere sig bedre? Er det ikke en korrekt opfattelse af, hvad i hvert fald økonomerne i Velfærdskommissionen mente?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen altså, i regeringen mener vi jo faktisk, at hvis der er særlige beskæftigelseshensyn, hvis man har haft beskæftigelse i en periode, så er der allerede i dag mulighed for at få permanent opholdstilladelse tidligere end det, der er den egentlige regel, nemlig de 7 år. Så der er allerede i dag incitament til at komme i beskæftigelse, hvis man gerne vil have en permanent opholdstilladelse tidligere.

Det, man så kan undre sig over ved Det Radikale Venstres beslutningsforslag, er, at det her kun skal gælde flygtninge, og at det eneste kriterium, der er, er 52 ugers beskæftigelse. Hvis vi skal sætte det lidt på spidsen, så har man med De Radikales forslag en permanent opholdstilladelse efter 52 uger i det lokale pizzeria eller som taxachauffør. Der ses helt bort fra det, som vi synes er helt rimelige regler: at vi sikrer, at folk har lært det danske sprog, inden de får permanent opholdstilladelse, eller i hvert fald har fulgt de dansk kurser, som vi stiller krav om i dag.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det var et langt svar, men ikke på spørgsmålet, jeg stillede, som gik på, om Velfærdskommissionen delte vores vurdering af, at det kunne være hensigtsmæssigt. Men lad det nu ligge.

Så vil jeg bare spørge med hensyn til de gældende regler, som ministeren så ikke overraskende mener er ligesom de skal være: Er ministeren enig i, at det er lidt pudsigt, at der er den her 2-års-regel om, at man skal have været beskæftiget i 2 år hos samme arbejdsgiver, som vi også har diskuteret ved tidligere lejligheder. Kan ministeren forklare for mig, hvorfor det er afgørende, at reglerne i dag er, at det skal være ved samme arbejdsgiver? Hvis man har været beskæftiget i 2 år og har holdt sig beskæftiget i 2 år, som er de gældende regler, vil ministeren så ik-

ke synes, at det er uinteressant, om det har været et, to eller tre steder, man har været beskæftiget?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, det kan være udtryk for, hvor fast tilknytningen er til arbejdsmarkedet, og derfor siger vi 2 år hos én arbejdsgiver.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu gjorde ministeren jo meget ud af, at der findes en forfærdelig masse særregler på det her område, og ministeren gjorde også i sit svar til hr. Morten Østergaard opmærksom på, at et hvilket som helst job i et pizzeria eller som taxachauffør – jeg ved ikke, hvorfor det skulle være specielt dårligt – ville kunne danne baggrund for en opholdstilladelse.

Men på baggrund af, at det i virkeligheden ikke er så mange mennesker, vi snakker om, og på baggrund af, at vi har set eksempler på, at der faktisk er nogle, der kommer i klemme i det her system, så kan jeg ikke se, hvorfor der skulle gå noget af ministeren ved, at man i stedet for alle de her særregler laver en regel, så folk ved, hvad de har at holde sig til.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Altså, de forskellige regler giver jo netop mulighed for at tage hensyn til forskellige særlige situationer, og det er vel sådan set også det, der oftest, også når der er sager oppe i medierne, efterspørges. Der siger jeg sådan set bare, at jeg mener, at vi allerede i den eksisterende lovgivning har sikret de hensyn, der er rimelige.

Men det forslag, der ligger her, springer jo fuldstændig hen over de eksisterende regler, og fra at sige, at udgangspunktet er 7 år, før man kan få permanent opholdstilladelse, at man har fulgt et introduktionsprogram, at man har taget den danskundervisning, som man er blevet tilbudt, så er der ét kriterium i det her forslag, og det hedder 52 ugers beskæftigelse, og så kan man få permanent opholdstilladelse.

Det er, som jeg siger, en betragtelig lempelse, og det er jeg helt med på at der er partier her i Folketinget der synes vi skal gøre, men vi har nu faktisk brugt de seneste år på at få styr på integrationen i Danmark, få styr på den proces, der gør, at vi sikrer, at folk bliver integreret i det

danske samfund, ved, at vi, for at de kan opnå nogle rettigheder, også stiller nogle krav til dem.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen så synes jeg bare, at jeg da godt vil høre ministerens konklusion: Det forslag, der ligger her, er det et fremskridt eller et tilbageskridt i forhold til integration af de flygtninge, vi snakker om?

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Værsgo til ministeren, og jeg skal lige gøre opmærksom på, at taletiden altså kun er 1 minut, også til ministerens svar.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen jeg mener ikke, at det løser noget som helst og heller ikke i forhold til flygtnings beskæftigelsessituation, for som jeg også har illustreret i min fremlæggelse her, er der faktisk allerede i dag regler, der samler det op, samtidig med at vi sikrer, at vi stiller nogle krav til dem, der kommer til landet, krav, som vi beder dem om at opfylde for at blive velintegrerede og faktisk også i fremtiden kunne få et bedre fodfæste på det danske arbejdsmarked.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ministeren. Den næste ordfører er fru Irene Simonsen.

Irene Simonsen (V):

Regeringen har siden sin tiltrædelse i 2001 været igennem et større oprydningsarbejde på udlændingeområdet. Nu er der en klar politik, hvor flygtninge, som er forfulgt, får en hurtig sagsbehandling, og hvis man får sin sag godkendt ved domstolene og får asyl i Danmark, ja, så er man allerede efter gennemsnitligt 7 måneder kommet ud til integrationsindsatsen i kommunerne. Det betyder, at man hurtigt kan komme i beskæftigelse og derved også blive en del af det danske fællesskab og arbejdsmarked.

Flere og flere med udenlandsk baggrund kommer heldigvis ind på arbejdsmarkedet, og der ses tydelige forbedringer på beskæftigelsestallene. I dag er det sådan, at billedet er totalt ændret i forhold til tidligere. Det, der er ens, er, at der for nærværende kommer det samme antal udlændinge til Danmark under den her regering, som der gjorde under den tidligere rege-

ring, men nu er hovedparten af dem, der kommer, nogle, der kommer og får uddannelse og kommer i beskæftigelse i Danmark. Derfor er der også løbende blevet lavet ændringer, som tilgodeser dem, som bliver integreret på det danske arbejdsmarked, og også hvad angår flygtninge, der har asylstatus.

En udlænding kan få en tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 5 års ophold i Danmark, og hvis udlændingen har været i arbejde i de seneste 3 år. Er der tale om særlig velintegrerede udlændinge, er der mulighed for at få en tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 3 år. Der er jobkfortordningen, og der er alle de andre muligheder, som ministeren lige her så fint har redegjort for, og samtidig er der alle de nye tiltag i forbindelse med regeringens velfærdsudspil.

I Venstre er vi nu ikke så overraskede over De Radikales udspil her. Der er ingen tvivl om, hvad De Radikale går efter, for ifølge dem selv ser de jo netop tiden, dengang de selv sad ved roret og lavede udlændingepolitikken, som de gode gamle dage, hvad vi jo ikke alle sammen er enige i. Vi mener nemlig, at den her regering igennem den periode, den har siddet ved magten, har fået ryddet op.

Kl. 17.00

Ifølge det her forslag skal det være muligt, at man kan få hele sin familie til Danmark, hvis man bare har et job f.eks. i onkels pizzeria i 52 uger. Så kan hele familien komme. Der står ganske vist i forslaget, at man går ind under de vilkår, der gælder, når man er her på en arbejdstilladelse. Det vil sige, at man ikke har ret til sociale ydelser for resten af familien, men dog nogle af de andre ting, som vi jo er velkendte med: skoler, lægehjælp osv.

Nu skal man med det forslag her bare have 52 ugers ordinær beskæftigelse, f.eks. hos et familiemedlem, og så har man det, der hedder en tidsubegrænset opholdstilladelse, eller, som radikale vælgere kalder det, en permanent opholdstilladelse – også til familien.

Det må vi i Venstre tage afstand fra. Ressourcerne skal fortsat bruges på at integrere alle dem, som kom i den forrige regerings tid, og som står uden for arbejdsmarkedet, samtidig med at det er flaskehalsområderne, der måltret skal tiltrække udenlandsk arbejdskraft, vel at mærke inden for de rammer, der er i gældende lovgivning, og de tiltag, der ligger i det kommende velfærdsudspil.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Indledningsvis vil jeg lige bede fru Irene Simonsen om at bekræfte, at det, der står i forslaget, er, at det gælder for den person, der opnår tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af det her, og også gælder for familier, som er her. Det er altså ikke noget med, at man kan hente hele familien, hvilket fru Irene Simonsen siger, hertil, men det, der står, er, at man har mulighed for at beholde den familie, der er her. Det er bare en lille præcisering.

Fru Irene Simonsen er jo medlem af Venstre, Danmarks Liberale Parti, som jeg har forstået det, og er der ikke et eller andet sted noget i et godt liberalt menneske som fru Irene Simonsen, der får alle lamper til at lyse, når man ser et forslag, der går ud på, at flygtninge bliver deres egen lykkes smed, for nu at bruge en klassisk liberal sætning? Hvis flygtninge nemlig får 52 ugers arbejde, så har de faktisk skabt sig en tilværelse og en mulighed for det. Med andre ord, og det skal være mit sidste spørgsmål: Er det ikke sådan, at hvis alle de flygtninge, vi havde i Danmark nu, opnåede 52 ugers beskæftigelse, så ville vi faktisk være nået et meget langt skridt i forhold til den status, der er i dag?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det første, jeg kan svare på, er det første spørgsmål, der blev stillet, altså om jeg ikke kan læse forslaget: Jo, jeg kan godt læse det her forslag. Jeg kan også se en mand, der kommer her og først ansøger om asyl, får asyl, senere bliver gift med en fra et tredjeland – og børnene kan så få en familiesammenføring herop. Det er jo normal radikal politik, at sådan skal det være: Alle kommer så til Danmark, og på den måde har man fået lukket sluserne op. Jeg synes, det er snedigt tænkt af hr. Morten Østergaard ud fra den politik, De Radikale gerne vil føre. Den politik vil Venstre bare ikke føre.

Så til det med, om det er liberalt. Jamen det er liberal politik, der føres i dag. Der er mulighed for, at man, hvis man har en varig tilknytning til arbejdsmarkedet, hvilket ministeren lige har redegjort så fint for, også kan blive her. Men det er på andre ordninger.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu skal vi ikke diskutere asylpolitik, men jeg går ud fra, at fru Irene Simonsens svar ikke skal

forstås på en sådan måde, at det er Venstres politik, at folk, der har fået asyl her i landet, ikke skal have mulighed for familiesammenføring, for det har jeg ikke oplevet indtil nu, og det ville også være temmelig problematisk, hvis det var synspunktet. Men fru Irene Simonsen fik det til at fremstå, som om det var en særlig radikal for-tjeneste. Jeg oplever egentlig, at netop de internationale forpligtelser, der er på det område, vil regeringen også anerkende.

Det, jeg godt vil tilbage til, er det her med det ideologisk principielle i det.

Fru Irene Simonsen siger, at vi har en liberal politik i dag, og det kan man i hvert fald diskutere, men spørgsmålet er: Er det her forslag ikke i sin grundsten og ud fra fru Irene Simonsens synspunkt ærkeliberal, fordi man her siger til folk, der kommer hertil og får asyl eller kommer hertil som konventionsflygtninge, at I kan skabe jeres egen tilværelse; I kan blive jeres egen lykkes smed; hvis I får 52 ugers arbejde i Danmark, kan I få en tidsubestemt opholdstilladelse?

For første gang vil de mennesker have magten over deres egen tilværelse. Er det i virkeligheden ikke liberalt, så det basker?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Den asylpolitik, der er i Danmark i dag, hvor man får et asylgrundlag, når man er godkendt og virkelig er asylant, er jo netop liberal, for man kan gøre sig fortjent til også at blive her.

Det er jo sådan, at man kan gøre det via at få arbejde, hvilket ministeren har redegjort for. Hvis man er særlig velintegreret, er der særlige forhold, der kan tale for, at man får et ophold, før de 7 år er gået. Ellers er vores asylpolitik jo sådan, at man skal have bestået en danskprøve. Der er forskellige kriterier. Man skal have vist vilje til integration og have arbejdet for at blive en del af vores fællesskab. Det er jo netop liberal politik. Det havde været ekstremt kønt, hvis hr. Morten Østergaard og De Radikale også ville give sig ud for at være liberale i den sammenhæng. Det ville være dejligt, hvis de begyndte at støtte regeringen lidt i dens politik, som er liberal.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg fru Irene Simonsen gentage den meget nedladende bemærkning om folk, der bare får job hos et familiemedlem eller i et fami-

liemedlems pizzeria. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide: Er det sådan en special stil i Venstre, at det altså nu ikke er fint nok at arbejde i et familiemedlems pizzeria, mens det er fint nok, hvis man bare tjener tilstrækkelig meget? Er det virkelig den holdning, man har efterhånden?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der er sådan set to svar, jeg kan give i forbindelse med det her. Vi ved udmærket godt – det tror jeg nok hr. Jørgen Arbo-Bæhr og Enhedslisten har lukket øjnene for igennem alle de år, det har foregået – at dagpengesystemet har været brugt til, at man også lige kan optjene lidt dagpengeret i familiers butikker og selvstændige erhvervs-virksomheder. Det har der været masser af eksempler fremme om, og det har været velkendt. Derfor har man også været ude og undersøge det lidt og kigge på, hvad det er for nogle job, og om det er varig tilknytning til arbejdsmarkedet osv. Det er noget, der fokuseres meget på. Det gør der også i det her, altså om det er en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er meget vigtigt, at det ikke bare er en 52-ugers-periode.

Jeg synes ikke, at der er nogen job, der er dårligere eller bedre end andre, men i forhold til forslaget her, hvor argumentationen skulle være, at det specielt skulle være for at løse det problem, vi står med i form af mangel på nogle bestemte typer arbejdskraft, der skulle løse Danmarks problem, så er det mig bekendt ikke pizzabagere, der står på flaskehalsområderne.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tænkte nok, at der lå noget bag. Fru Irene Simonsen begynder at blande det sammen med et spørgsmål om folk, der får dagpenge og arbejder ved siden af, og jeg er fuldstændig bekendt med, at det sker. Der er ikke en eneste af de her personer, vi snakker om her, som vil være dagpengeberettiget. Jeg siger det bare.

Det her forslag er tværtimod noget, der i virkeligheden forbedrer mulighederne for, at det bliver fuldstændig ordinære job, vi snakker om. For hvis man skal have permanent opholdstilladelse, skal man kunne dokumentere 52 ugers ar-

bejde hos en arbejdsgiver. Det er det, der står i forslaget.

I virkeligheden snakker fru Irene Simonsen om noget fuldstændig andet, nemlig ikke om de her personer. Og i virkeligheden vil det her forslag også medvirke til, at vi sikrer, at det bliver ordinært arbejde, og at det bliver noget, som både SKAT og fru Irene Simonsen og jeg kender til.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der står netop i indledningen til det her forslag, at det er skrevet set i lyset af de demografiske udfordringer, Danmark står over for, og at vi har brug for alle arbejdende hænder. Der ved vi jo godt, at vi står foran en problematik med nogle bestemte områder, hvor vi mangler arbejdskraft. Derfor er der også i velfærdsudspillet forskellige forslag til, hvordan man kan løse det problem.

Det kan bare ikke indgå her, for vi har den situation, at her skal man kunne komme og få et asylgrundlag, og det respekterer jeg inderligt, for er man forfulgt, skal vi i Danmark hjælpe folk, der er forfulgte. Det skal der ikke herske tvivl om. Det er det, vi mener i Venstre.

Det forhindrer ikke, at man kan tage et arbejde under de regler, vi har i dag. Men det her vil gøre, at man nu kan tage 52 ugers arbejde hos en eller anden virksomhed, og så har man samtidig optjent dagpengeret. Derefter kan man gå arbejdsledig.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Der er ingen tvivl om, at folk, der er velintegre-rede på arbejdsmarkedet, folk, der har fået ordi-nær beskæftigelse i Danmark, også har en større chance for at integrere sig godt i resten af det danske samfund.

Det er heller ingen tvivl om, at elementerne i det her forslag er rigtige, nemlig at jo mere man sikrer, at folk kommer ind på arbejdsmarkedet, desto større er chancen for en vellykket integration.

Der er ingen tvivl om, at forslaget også indeholder en lempelse i forhold til de eksisterende regler. Det er faktisk nogle af de elementer, vi taler om i de igangværende velfærdsforhandlin-ger, og man kan sige, det er lidt ærgerligt, at forslaget kommer lige på nuværende tidspunkt.

Men man kan også sige, at forslagsstillerne er delvis uforskyldt i det tidsmæssige sammenfald.

Kl. 17.10

Vi er i Socialdemokratiet optaget af en bedre integration, og den kan ske på mange måder. En bedre integration kræver i hvert fald dels nogle klare og kontante krav til de udlændinge, der skal integreres, dels nogle reelle muligheder for de udlændinge, der er i gang med at integrere sig. I det her tilfælde må man jo sige, at mulighederne vel vinker forude, men desværre synes jeg også, at kravene ikke er høje nok. Det bliver simpelt hen for let at få en permanent opholdstilladelse med det her forslag.

Det betyder ikke, at der ikke er elementer i forslaget, der er rigtige. Det betyder bare, at de krav, man skulle stille ud over ordinær beskæftigelse, burde følges af nogle andre krav. Det kunne f.eks. være danskundskaber eller lignende, men det er nok alligevel den rigtige vej at gå.

Jeg glæder mig til at se, hvor vi kommer hen i velfærdsforhandlingerne med elementer af det her, for der er ingen tvivl om, at dette kunne være den rigtige vej. Men der er heller ingen tvivl for os om, at der skal strammes lidt mere op i forslaget fra Det Radikale Venstre.

Så for vores vedkommende må det blive et nej til forslaget, som det foreligger, men vi er også opmærksomme på, at integration i mange andre sammenhænge kan være den rigtige vej med hensyn til ordinær beskæftigelse, med hensyn til deltagelse i uddannelse osv. Jeg synes, vi har set nogle eksempler på det sidste med unge mennesker, der er i gang med en uddannelse, og som taler et ganske, ganske glimrende dansk, og hvor vi alligevel oplever, at disse unge mennesker ikke får lejlighed til at blive, selv om vi alle sammen i virkeligheden er enige om, at det burde de. Det ville være til gavn for de unge mennesker, og det ville være til gavn for Danmark.

Der er sandt for dyden nok at tage fat på. Jeg synes, der er elementer i forslaget, der kan være fornuftige, men som sådan mangler der altså en del ting. Vi kan som sagt ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal kvittere for hr. John Dyrbys og Socialdemokraternes holdning til det her spørgsmål, hvor jeg fornemmer, at vi noget mere er inde i diskussionen af, hvilken model der er den rigtige, end den blanke afvisning, vi har hørt fra regeringen.

Det, jeg bare gerne ville have hr. John Dyrby til, er at hjælpe med det, som ministeren ikke rigtig magtede på trods af et meget langt svar, nemlig at bekræfte, at Velfærdskommissionen vurderede, at der var, og jeg citerer igen:

Behov for at styrke rettighederne for indvandrere, der hurtigt får job og lærer dansk.

Det er så det, der leder frem til et forslag om integrationseksamen osv., som man kan diskutere i andre sammenhænge.

Men jeg vil blot bede om, at hr. John Dyrby bekræfter, at Velfærdskommissionen rent faktisk også er inde på de tanker, som jeg forstår både vi og Socialdemokraterne deler i den her sammenhæng, uanset at vi så er uenige om den foreslåede model.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg kan da godt bekræfte, at det jo er de tanker, som Velfærdskommissionen er inde på. Men jeg vil også sige, at jeg ikke tror, at det, Velfærdskommissionen havde i tankerne, var præcis det forslag, der nu ligger. Men ellers kan jeg bekræfte tanken.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Selv om man jo altid i integrationsdebatter eller udlændingepolitiske debatter lytter til den socialdemokratiske ordfører med interesse og vagtsomhed, fordi man er nysgerrig efter at vide, hvor Socialdemokraterne nu står henne i dag, så må jeg alligevel sige, at jeg blev lidt forbavset over, at hr. John Dyrby i indledningen sagde, at han ærgrede sig over, at det her kom på et forkert tidspunkt.

Jeg vil godt spørge: Hvis nu det var kommet på et andet tidspunkt end midt under velfærdsforhandlingerne, ville hr. John Dyrby så sige, at 1 års beskæftigelse var nok til at få permanent opholdstilladelse fuldstændig uanset ens danskundskaber?

Kan hr. John Dyrby præcisere det? Vi skal naturligvis ikke føre velfærdsforhandlinger her, men hr. John Dyrby må vel selv have en mening om, hvad der ville være passende.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg beklager, hvis jeg ikke har fået sagt det tydeligt nok til hr. Jesper Langballe, da jeg holdt min ordførertale, men ideen er jo netop, at en ordi- nær beskæftigelse på 52 uger ikke for vores ved-

kommende skal være nok til at få en permanent opholdstilladelse.

Kl. 17.15

Jeg er da glad for, at hr. Jesper Langballe lytter, når jeg taler, og oven i købet lytter med interesse, men jeg må også konstatere, at jeg ikke synes, hr. Jesper Langballe lytter særlig godt og med særlig stor interesse. Hvis hr. Jesper Langballe er i tvivl om noget og i øvrigt synes, at jeg har skiftet kurs fra den ene dag til den anden, synes jeg ikke, hr. Jesper Langballe hverken har lyttet særlig godt og med særlig stor interesse eller har læst aviserne omhyggeligt i de sidste par uger, men vi kan jo tage den diskussion på et andet tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det tager jeg som et udtryk for, at hr. John Dyrby ikke rigtig vil gå til biddet.

Jeg har hørt, at hr. John Dyrby måske ikke lige synes, at de 52 uger er det rigtige tidsrum, men samtidig blev der sagt, at det måske skulle være noget i den retning, og så er det jeg spørger – jeg foregriber ikke noget, jeg spørger hr. John Dyrby: Velfærdsforhandlinger eller ikke velfærdsforhandlinger, hvilket tidsrum ville hr. John Dyrby mene er det rigtige? Det er da et meget enkelt spørgsmål, som både vi her i salen og vælgerne kan have stor interesse i at få besvaret præcist.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nu udviklede spørgsmålet sig jo lidt anderledes. Først var spørgsmålet: Er 52 uger nok eller ikke nok? Hvis det ikke blev helt klart, vil jeg godt sige helt klart nu, at for mig at se er 52 uger isoleret set ikke nok, for der skal være nogle krav om beherskelse af det danske sprog. Det håber jeg så man kan forstå.

Derefter var spørgsmålet. Hvis det ikke skal være 52 uger, hvor længe skal det så være? Her vil jeg ikke gå ind i en diskussion om, hvor mange uger det skal være, men for mit vedkommende skal det være mere end 52 uger. Men det må jo være de forhandlinger, der går i gang, som skal afgøre, hvor vi kan lande på noget fornuftigt, der også inkluderer andre krav, f.eks. til sprog og lignende.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg har med stor interesse fulgt Socialdemokraterne i hele den periode, hvor der har været forskellige ordførere på dette område.

Jeg hører nu hr. John Dyrby sige, at der selvfølgelig fortsat skal føres en stram politik, men at der lige er det, at der også er nogle enkelt-sager. Overskriften i Politiken i dag fortæller, at S er i delvis opposition, og når det gælder enkelttilfælde, skulle der måske være nogle særegler. Jeg ved ikke, om det er sympatiparagrafer, eller hvad søren det er, hr. John Dyrby går efter, men lige for tiden undrer jeg mig meget over, hvor politikken egentlig ligger.

Hvad menes der egentlig med at være i delvis opposition? I Politiken fra i dag kan jeg også læse, at de, der sidder på centrene, og som skal rejse hjem, bare skal have lov til at komme ud af centrene. Hvor er den stramme politik så henne, og hvor er der konsekvens og en fast retning i tingene?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det er jo interessant, at fru Irene Simonsen følger mit parti med stor interesse, men det er jo besynderligt, at en overskrift i Politiken pludselig bliver noget, jeg åbenbart har sagt, når det, jeg i virkeligheden har sagt, jo er lige det modsatte.

På dette område kan man ikke, som fru Irene Simonsen lige forsøgte, sige helt klart, hvordan integrations- eller udlændingepolitikken, eller hvad man nu måtte kalde den, skal være. Det er så nuanceret, at man er nødt til at tage det bid for bid for bid.

I artiklen i Politiken siger jeg, at man i hvert fald må dele politikken op i to, nemlig udlændingepolitikken – altså hvor mange udlændinge vi skal lukke ind i Danmark – og integrationspolitikken, altså hvordan vi integrerer de udlændinge, der er i Danmark, bedst muligt i det danske samfund. Vi er med på en stram udlændingepolitik, men vi synes, der er elementer i integrationspolitikken, som simpelt hen ikke fungerer på flere områder, som også er nævnt i artiklen. Det er det, der er det bærende element, så jeg synes ikke, fru Irene Simonsen skal være usikker på, hvordan den socialdemokratiske politik er. Der er adskillige politikområder.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu var jeg jo også med, dengang vi kunne føre rigtig politik på området sammen med Socialdemokraterne. Når vi satte os til forhandlingsbordet dengang, vidste begge parter, hvor den anden stod, og det resulterede faktisk i, at vi fik gennemført nogle ting, bl.a. en stram udlændingepolitik. Men jeg har meget svært ved at forstå, at man stadig går ind for en stram udlændingepolitik, for tidligere var Socialdemokraterne helt klare i mælet: Hvis folk ikke havde et asylgrundlag, skulle de hjem, og der skulle tages motiverende initiativer af forskellig art for at få de folk hjem.

Kl. 17.20

Men nu kan jeg læse i avisen, at nu skal de ud af centrene, og at motiverende initiativer og den slags sådan set er forkert, og det oplever jeg i hvert fald som en delvis opposition eller i hvert fald en slingerekurs.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Så må jeg igen sige, at så synes jeg ikke, fru Irene Simonsen opfatter det, der bliver sagt, særlig godt. Det er jo ikke et udtryk for, at nu skal de afvise asylansøgere, der ikke vil rejse hjem – og det er jo dem, vi snakker om – ud af centrene.

Det, vi har sagt meget enkelt og meget konkret, er: Var det for søren ikke en idé at give dem bare lidt bedre vilkår? Lad mig give et eksempel: Når man spørger børnene ude i asylcentre – jeg ved i øvrigt godt, at det er en helt anden sag end den, vi diskuterer nu – siger de, at noget af det, der ville være rart, var, at de havde deres eget toilet, frem for at de skal dele det med syv andre, og kunne vi så ikke give dem et toilet? Det ville da gøre forholdene lidt bedre.

Det, vi snakker om, er jo netop konkrete løsninger, men det vil regeringen ikke engang være med til, og det kan godt undre mig lidt. Men jeg tror, det var svar på spørgsmålet, som ikke havde meget med den konkrete sag at gøre.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så siger vi tak til ordføreren, og den næste ordfører er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Det var ikke et tilfældigt lune, der fik regeringen og Dansk Folkeparti til i maj 2002 at rette op på den katastrofe, som masseindvandringen til Danmark var – en katastrofe, som Det Radikale

Venstre var hovedårsagen til, og som dette parti næppe nogen sinde vil kunne afvaske sig ansvaret for.

Det var ikke et tilfældigt lune, der fik os til i fællesskab at beslutte, at en udlænding skal have boet i 7 år i landet, have gennemført et introduktionsprogram og have bestået en danskprøve for at få permanent opholdstilladelse. Det åremål kan dog forkortes, når der er tale om særlig velintegreerede udlændinge. Det var i sidste øjeblik, vi rettede kursen op, og stramningerne er stadig lige påkrævede, så nej, det var ikke noget tilfældigt lune.

At der så kan ske lempelser af disse regler, så man, hvis man har arbejdet her i 2 år, muligvis kan tildeles permanent opholdstilladelse, og at vi har en jobkortordning, er en anden snak. Det betyder, at de udlændinge, der kommer til landet i dag og siden får opholdstilladelse, med en langt højere grad af sandsynlighed kan tilpasse sig de danske forhold og det danske arbejdsmarked. Men disse muligheder kan og skal aldrig konverteres til en automatisk ret, oven i købet ret til permanent opholdstilladelse efter 52 uger, for så vil kontrollen med, hvem der kommer herind, slippe os af hænde. Så nej, hr. Morten Østergaard, det var ikke noget tilfældigt lune.

Kan nogen forklare mig, hvorfor i himlens navn vi nu skulle opgive de stramninger, som befolkningen tilslutter sig med fuld musik, og hvad der skulle få os til at sige, at nu glemmer vi både fortid og fremtid og lader udlændingepolitikken sejle igen ved at strø om os med permanente opholdstilladelser, som dengang R og S regerede? Det er jo et tomt slag i luften, medmindre spekulationen fra De Radikales side går på, at nu synes S at være tilbage i folden. Dansk Folkeparti mener tværtimod, at begrebet tidsubestemt opholdstilladelse burde udgå af det danske lovsprog, og at der hvert fald aldrig nogen sinde bør være nogen automatik knyttet til tidsubestemt opholdstilladelse.

Det har som bekendt været vigtigt for flere af Folketingets partier, bl.a. regeringspartierne, at vi skal holde os strikt til de internationale konventioner, sådan som de har foreligget, siden vi strammede udlændingepolitikken. Ikke en eneste af disse konventioner omtaler bare i en bisætning nogen pligt til at tildele nogen tidsubestemt opholdstilladelse, men når den mulighed alligevel har været indbygget i systemet for asylanter, endog som noget, der udløstes automatisk, betyder det jo, at vi i princippet har omtryllet flygtninge til indvandrere.

Kl. 17.25

Alle, som ikke har fået deres naturlige sunde sans fordærvet af fraser, ved jo godt, hvad en flygtning er, nemlig en person, som har ophold i et andet land, indtil truslerne imod ham derhjemme er forbi, så han kan vende tilbage. Den flygtningepolitik, som indførtes i 1983, har ud over de ulykker, den i øvrigt har forårsaget, i det almindelige folkelige sprog og den almindelige folkelige opfattelse også taget alvoren ud af det alvorlige ord flygtning. Det ord er bare kommet til at dække over en måde at være indvandrer på, og hermed har man for mig at se gjort ubodelig skade på befolkningens motivation til at hjælpe virkelige flygtninge.

Endelig er det rent hykleri, når De Radikale med dette forslag foregiver at tale integrations sag, når De Radikale foretrækker at stå ude på sidelinjen og brokke sig over regeringens og Dansk Folkepartis integrationsplan. Om integrationen overhovedet har en kinamands chance i Danmark beror nemlig på, om der er streng kontrol med tilstrømningens størrelse.

Det kan formentlig ikke undre nogen, at vi siger nej til forslaget og gør det med en let hovedrysten over Det Radikale Venstre, der gider bruge tid på sådan noget pjat.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Hr. John Dyrby var inde på, at hr. Jesper Langballe måske ikke altid er grundig i forbindelse med at lytte og måske heller ikke i forbindelse med at læse, men kan vi i det mindste ikke få hr. Jesper Langballe til at anerkende, at dette her ingenting har med tilstrømning at gøre? Hvis det har noget at gøre med noget som helst, er det afstrømning. Der kommer ikke flere flygtninge til Danmark, uanset om man vedtager dette forslag eller ej, og kan hr. Jesper Langballe ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Lad mig til det første sige, at hr. John Dyrbys snak om min evne til at lytte jo mest var udenomssnak og bortforklaringer i stedet for at sige, hvor han selv egentlig står med hensyn til varigheden af det ophold og den beskæftigelse, der skal føre til permanent opholdstilladelse.

I øvrigt har hr. Morten Østergaard jo fuldstændig ret i, at isoleret set har forslaget ikke noget med tilstrømning at gøre. Men tingene hæn-

ger jo sammen, og man kan ikke bare skære en lille firkant ud af tilværelsen og diskutere den isoleret, så det, jeg prøvede at sige, var, at det al ligevel har med tilstrømningen at gøre, for det vil igen give los på tilstrømningen, og at have kontrol med tilstrømningen er for os en fuldstændig uopgivelig forudsætning for en vellykket integration.

Det er klart, at hvis man bare skal være her 52 uger i pizzeriaet og derefter får permanent opholdstilladelse og kan få hele sin slægt med herop, har det da noget med tilstrømningen at gøre ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Hr. Morten Østergaard er for os en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror da, hr. Jesper Langballe er i fare for at blive beskyldt for, at det var et radikalt indslag, for først forstod jeg, at forslaget ikke har noget med tilstrømningen at gøre, og siden hen fik det noget med tilstrømningen at gøre, så jeg synes egentlig, jeg vil komplimentere for, at man kan mene begge dele i det samme svar på det spørgsmål, jeg stillede.

Men det, jeg gerne vil spørge helt konkret til, er i forbindelse med integrationsaftalen fra i sommer, som hr. Jesper Langballe var inde på. Forligspartierne skriver på forsiden, at målet er, at flygtninge skal tilbage til hjemlandet, hvis forholdet i hjemlandet muliggør det, og jeg vil bare bede hr. Jesper Langballe om at bekræfte over for mig, at det er det, der står, og så måske forklare, hvad det er, der menes med det, for man kan jo egentlig blive forvirret, når man hører integrationsministeren sige, at vores forslag ikke får nogen betydning for nogen flygtninge, fordi der ikke er nogen, der sendes hjem.

Spørgsmålet er sådan set: Hvem er det, der har ret? Er det regeringen og Dansk Folkeparti, som jo har indgået forlig med regeringen på området, der har ret i, at flygtninge skal ekspederes hjem, uanset hvordan deres forhold i øvrigt måtte være, eller er det sådan, som ministeren siger, at et forslag som dette ingen betydning vil få for hverken tilstrømningen eller afstrømningen, fordi der er så få flygtninge, der alligevel får inddraget deres opholdstilladelse på den baggrund?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ordene vælter altså så hurtigt ud af hr. Morten Østergaard, at man receptivitetssevne simpelt hen ikke har kapacitet til at klare det, men flygtninge skal være her, indtil forholdene i hjemlandet er sådan, at de kan sendes tilbage. Det er fuldstændig klart, så hvilken modsætning er der mellem det, jeg siger, og det, ministeren siger?

Kl. 17.30

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg godt kan blive lidt træt af den debatform, som består i, at hvis man retter sig selv undervejs, så farer modparten op og siger: Hov, før sagde du det, nu siger du det. Jeg har i og for sig ikke noget imod det, hvis hr. Morten Østergaard finder den øvelse fornøjelig. Jeg synes, det er lidt barnligt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg prøve at stille et spørgsmål, som det måske er muligt at få et svar på, for vi er enige om, at vi her snakker om nogle mennesker, der rent faktisk har fået asyl i Danmark; vi er enige om, at det er nogle, der er her; vi er enige om, at ministeren har gjort opmærksom på, at der stort set ikke er nogen af de mennesker, som står for at blive sendt hjem.

Nu plejer hr. Jesper Langballe at snakke så positivt om integration sådan ved festlige lejligheder, og jeg kunne godt tænke mig at vide, om ikke det vil være et fremskridt for integrationen, hvis de mennesker eller flere af dem eller nogle af dem så hurtigt som overhovedet muligt kommer ud i arbejde og får 52 ugers arbejde. Vil det ikke netop være det, som er hele målsætningen, når vi snakker integration, nemlig at de så hurtigt som muligt får en tilknytning til det danske arbejdsmarked?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu kan jeg godt se, hvori misforståelsen af mine ord består, og jeg tror også, det var det, der gjorde sig gældende for hr. Morten Østergaards vedkommende. Jeg synes ellers, jeg sagde det meget klart: Efter vores mening skal flygtninge aldrig nogen sinde have permanent opholdstilladelse, for derved omtryller man jo, som jeg sagde, en flygtning til en indvandrer. Men en flygtning er en flygtning, og det vil sige, at en flygtning skal tilbage på et eller andet tidspunkt, hvor det er muligt. Og hvis det aldrig bliver mu-

ligt, ja, så er det en meget trist historie, men fremtiden kan vi altså ikke forpagte.

Derfor vil jeg også sige, at det så problematiserer det begreb, der hedder flygtninges integration, for skal en mand integreres, hvis han skal sendes tilbage til et andet land? Det er jo et meget stort spørgsmål. Hvis han står lige foran tilbagesendelse, er vi vel enige om, at det skal han ikke.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg ved egentlig godt, at hr. Jesper Langballe har et mildt sagt meget afslappet forhold til konventioner også på det her område og derfor overhovedet ikke vil operere med noget, der hedder permanent opholdstilladelse.

Men vi bliver nødt til lige at tage udgangspunkt i den virkelighed, vi lever i, og med den virkelighed, vi lever i, må det jo handle om, at de mennesker, som har fået asyl, som bor her, og som på et eller andet tidspunkt i alle tilfælde skal tilbydes en permanent opholdstilladelse, så hurtigt som muligt integreres i det danske samfund. Det er virkelig en fantastisk god ting, hvis man får folk integreret på arbejdsmarkedet så hurtigt som overhovedet muligt.

De er her jo i forvejen. Det er bare et spørgsmål om, hvorvidt det ikke er en fordel, at de er integreret på arbejdsmarkedet. Eller synes hr. Jesper Langballe, at det er en ulempe, og at man skal holde folk væk fra arbejdsmarkedet med det håb så at kunne sende dem hjem igen? Det er det, jeg forstår at hr. Jesper Langballe siger.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, det er ærligt og redeligt ikke uden videre en fordel, at folk bliver integreret på arbejdsmarkedet, hvis de står lige foran hjemsendelse, for integration på arbejdsmarkedet betyder jo, at de mennesker og ikke mindst deres børn knytter nogle bånd, som gør ondt, når de bliver revet over og de pågældende skal sendes tilbage igen. Så derfor skal man tænke sig godt om.

Jeg vil minde om, at den socialdemokratiske indenrigsminister Kjærboel i slutningen af og lige efter besættelsen sørgede for, at de tyske flygtninge, der kom hertil, ikke på nogen måde blev integreret. Det var simpelt hen selve hovedmålet, at de ikke blev det, for han var fuldstændig klar over, hvilke tragedier der så ville være, når de skulle sendes tilbage.

Så spørgsmålet er altså ikke uproblematisk, og det afslappede forhold til konventioner vil jeg helt overlade til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der ikke har opdaget – og heller ikke har hørt, hvad jeg sagde – at der ikke er en eneste konvention, der nævner permanent opholdstilladelse. Det eksisterer ikke nogen steder.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den konservative ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard. Det andet folkeparti må vente en lille smule.

Kl. 17.35

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, ikke kan være til stede, skal jeg kort oplæse hendes tale:

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke støtte dette forslag. Vi mener, at det vil lukke op for utrolig mange permanente ophold, som ikke er begrundet i tilknytning til landet, mangel på arbejdskraft eller anden relevant begrundelse.

Det er selvfølgelig meget positivt, at mennesker, der er kommet hertil som flygtninge og har fået opholdstilladelse, kommer ud på arbejdsmarkedet og dermed kan forsørge sig selv og deres familier. Men hele flygtningebegrebet går jo ud på, at vi skal yde folk beskyttelse, når de er i fare i deres hjemland, men at de skal retur, når der er fred i landet. Derfor er det ikke rimeligt at give flygtninge, der har haft fast arbejde i 1 år, permanent ophold.

De regler, vi har i dag om jobkortordningen, mulighed for studieophold samt de regler for ophold, ministeren nævner, hvor der er mulighed for at få tidsbegrænset ophold allerede efter 5 års ophold i Danmark, hvis udlændinge har været i arbejde de seneste 3 år, finder vi ganske tilstrækkelige, og er der tale om særlig velintegrerede udlændinge, er der mulighed for at få tidsbegrænset ophold allerede efter 3 år.

Derudover gælder de almindelige regler om opholdstilladelse også for flygtninge. En flygtning ansat inden for et område, hvor der er mangel på arbejdskraft, kan godt få opholdstilladelse på den baggrund. Der vil oven i købet ikke være noget krav om længden af ansættelsen, hvis det er en sektor, der har mangel på arbejdskraft.

Så vi er altså ganske tilfredse med de regler, der gælder i dag. Men ud over det skal vi jo dis-

kutere, om der skal laves nye regler, der tilskynder højt kvalificeret arbejdskraft til at søge job i Danmark, og hvordan vi indretter reglerne, så det bliver muligt at besætte de job, hvor vi har mangel på kvalificerede ansøgere i Danmark.

Alt dette er en del af velfærdsforhandlingerne, og de forhandlinger foregår jo som bekendt lige i øjeblikket, så nu må vi se, hvad resultatet bliver. Men som sagt afviser vi dette forslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg tror, vi nu har fået afklaret, at det her forslag ikke handler om tilstrømningen, men altså handler om nogle, der har eller har haft tilladelse til at være her, og spørgsmålet om, hvorvidt de så kan blive eller skal sendes hjem. Dermed er vel også noget af gassen gået lidt af nogle af regeringspartiernes ordførere.

Jeg kan også konstatere, at hr. Jesper Langballe i hvert fald udtaler sig, det har han jo også lov til, på en helt anden måde end regeringen, altså har et grundlæggende andet syn på det. For som jeg har forstået regeringen, så siger den, at den egentlig synes, det er o.k., at nogle, der er her i landet under bestemte omstændigheder, kan få lov at blive her, herunder også hvis de har arbejdet i længere perioder. Så langt så godt.

Så er der måske heller ikke grund til den krigiske tone, for det, der står i det her forslag, er jo, at man i stedet for at gå ud fra særregler, lidt udviklede og meget skønsbetonede betragtninger om, hvem der må blive her, når de er meget velintegrerede, så i det her forslag går over til at have en fast regel for, hvornår de kan.

Det betyder, at de menneskers retstilstand er forbedret. Det betyder, at man har renere linjer med hensyn til, hvad vi gør i det her land. Virkningen vil selvfølgelig også være, at der gives et incitament til de flygtninge, der er her og har opholdstilladelser af forskellig art, så de gør en særlig indsats for at blive integreret i samfundet. Vi ved alle, at den afgørende integrationsfaktor er arbejde, og derfor er jeg enig i, at det vil være rigtigt at stille en betingelse her om arbejde i en længere periode.

Kl. 17.40

Så har der været mange indvendinger med hensyn til, om sådan nogle regler ikke kan omgås. Det er i hvert fald den venlige version af

det, som Venstres ordfører sagde. Jamen det kan de jo, men det handler så ligesom med andre regler i vores samfund om at sørge for, at de bliver kontrolleret. Det er vel ikke så mystisk. Vi har regler om 52 ugers arbejde masser af andre steder i det her samfund. Og hvis det var den slags indvendinger, der var kommet fra de partier, der har talt meget imod det, så kunne jeg forstå det, for så kunne man begynde at diskutere det under et udvalgsarbejde.

Jeg skal sige på SF's vegne, at vi synes, det er rimeligt at få en ordentlig retstilstand og faste regler på det her område. Vi synes, det er rimeligt at give et incitament til folk, der er her i en længere periode, som det her handler om, og som ikke kan blive sendt hjem, give dem en mulighed for hurtigere at kunne få permanent opholdstilladelse. Og det vil sige, at vi støtter forslaget grundlæggende tanker.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er sandelig godt, at hr. Steen Gade nu har opdaget, at der er nuanceforskelle mellem Dansk Folkeparti og regeringen. Han behøver såmænd ikke sådan at udbasunere det som en afsløring, for det vedgår vi gerne og drøfter med regeringen fra tid til anden i al venskabelighed.

Men når hr. Steen Gade siger, at det her – måske med baggrund i min fortalelse for et øjeblik siden – ikke har noget med tilstrømning at gøre, så vil jeg spørge hr. Steen Gade, om ikke det har noget med tilstrømning at gøre, at man efter at have været i beskæftigelse i 52 uger i fætterens pizzeria, eller hvor det nu kan være, kan få permanent opholdstilladelse og derefter få slægten bragt herop.

Først og fremmest vil jeg spørge hr. Steen Gade, om han lagde mærke til, at straks efter maj 2002, da vi havde offentliggjort den nye udlændingepolitik, faldt tilstrømningen øjeblikkelig drastisk. Hvorfor gjorde den det? Fordi jungletrommerne gik, der var sendt et signal til menneskesmuglerne om, at det alligevel ikke var landet, der flød med mælk og honning.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og det blev det sidste i denne omgang. Så er det ordføreren, der har mulighed for at svare.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var jo den sædvanlige sang fra Dansk Folkeparti om landet, der flyder med mælk og hon-

ning, og at alle vil her til landet. Det er jo lidt svært at svare på.

Det, jeg bare kan konstatere, er, at regeringen egentlig har samme grundtilgang, og de eksisterende regler er sådan, at man faktisk kan få nogle tilladelser her. Så er det så spørgsmålet, om man skal gøre det til en retstilstand, og om man skal gøre den tilgang lidt bredere. Det er vel, hvad det handler om. Det er jo ikke sådan, at der er et kæmpe skisma imellem det forslag her og så det, som integrationsministeren sagde her.

Integrationsministeren sagde, så vidt jeg forstod det, at meget af det her kan man i forvejen, men der er så en bredere tilgang, og derfor bliver det mere åbnet, og det ville regeringen ikke være med til. Det kan vi godt diskutere, men det er jo ikke en ladeport, og det vil føre til en bedre retstilstand.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Jesper Langballe for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg forventede såmænd ikke, at hr. Steen Gade ville tage stilling til, hvad jeg prøvede at sige, for jeg forventer i og for sig ikke en diskussion, hvor diskussionspartneren, i hvert fald ikke for venstrefløjens vedkommende, selv er med i det, de siger. Jeg forventer en diskussion, og det er det, vi også får, hvor man siger til A, at A jo er uenig med B, i stedet for at forholde sig til sin egen uenighed med A og så prøve at drøfte, hvad der er ret og rimeligt. Det er sådan en diskussionsform, som er meget formalistisk.

KL 17.45

Jeg tror, at hvis man har opholdt sig alt for mange år på Christiansborg, så er det sådan noget, man godt kunne blive smittet af. Jeg håber ikke selv, at jeg bliver det lige foreløbig.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var i hvert fald ikke et spørgsmål, så jeg synes da egentlig, at hr. Langballe er ganske meget smittet af det, han kritiserer.

Men jeg vil bare sige, at meldingen fra mig har været, at jeg gerne vil have en mere sikker retstilstand her. Hvis vi havde en diskussion om, hvorvidt længden skulle være 52 uger eller noget andet, så synes jeg, det var en helt anden sag. Den ville jeg da gerne indgå i rent sagligt, for jeg synes ikke, at det her egentlig fortjener at kom-

me op på de høje nagler, som det bliver fremført på, især fra Dansk Folkeparti, men egentlig også lidt fra Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at i det her forslag synes jeg også lidt at æbler og pærer blandes sammen. For det her handler udelukkende om, at hvis man som asylant i Danmark, altså med et asylgrundlag, har et asylophold her og bliver integreret på den måde, at man får arbejde, og der så bliver ro i hjemlandet inden for de her 7 år, så man i princippet skal hjem igen, så har man mulighed for, som det er i dag, at søge et arbejds- og opholdsgrundlag.

Der er det jo væsentligt at sige, at hvis hr. Steen Gade kigger rundt i hele verden, kan han se, at når man skal rundt og arbejde i andre lande, betyder det jo ikke, at man, fordi man kommer ud i en periode for at arbejde, f.eks. til Bangkok, hvor der er mange, også danskere, der rejser ud og arbejder, så har et permanent ophold der resten af sit liv.

Så jeg vil gerne høre, om det er det, hr. Steen Gade går efter, altså at hvis man har arbejdet i 52 uger i Danmark, så har man permanent ophold, hvilket man i øvrigt ikke får i resten af verden, i hvert fald ikke i store dele af verden.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det her handler jo om asylansøgere, som har tilladelse, men hvor vi diskuterer spørgsmålet om, hvorvidt de skal hjem. Derfor forstår jeg ikke, hvordan det kan sammenlignes med alle mulige arbejdssituationer.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det kan det, for vi har en asylpolitik, og så har vi en politik om indvandring på arbejdsmarkedet. Det er to forskellige lovsæt. Jeg tror, at jeg kender hr. Steen Gade godt nok til at vide, at hr. Steen Gade altid er meget godt inde i loven. Så det er jeg slet ikke i tvivl om at jeg ikke behøver at belære hr. Steen Gade om.

Når man er her som asylant, betyder det, at hvis man har været her i 7 år og stadig væk ikke har en mulighed for at vende hjem, så er vi så storsindede – jeg synes, det er i orden – at man får varigt ophold, for så kan det være, at drømmene om, at der kan være et liv at vende tilbage til, begynder at briste lidt.

Men det at få et job er jo et helt andet grundlag at være her på. Hvis der inden for de 7 år bliver fred hjemme, og man ikke har et job, ikke er integreret, så skal man hjem. Hvis man har et arbejde, så har man mulighed for at søge et andet opholdsgrundlag. Men så er man jo heller ikke asylsøger mere, for så er der fred hjemme.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg er enig i beskrivelsen, som fru Irene Simonsen giver. Det her forslag giver jo, som jeg ser det, en slags ret til at få den tilladelse, i stedet for at man skal søge om den. Men det betyder ikke, at der er et stort, principielt skel, fordi man får en retsmulighed for at få det her ophold, hvor man i det, som regeringen siger, skal søge om det. Og så synes jeg, at vi måske kunne snakke om det, hvis det, der er indvendingen, er, at der er åbnet for meget ved at sige 52 uger.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Selv om det forslag, vi behandler her, jo har en begrænset rækkevidde, så er det alligevel efter Enhedslistens mening et godt forslag på mange måder. Udgangspunktet for, at det er et godt forslag, er, at vi for en gangs skyld har en diskussion om udlændinge og integration, som tager udgangspunkt i det enkelte menneske i stedet for at tage udgangspunkt i systemer.

Kl. 17.50

Det, vi snakker om, er jo reelt en lille gruppe flygtninge, som har en mulighed for at få en gulerod bestående i, at hurtig integration på arbejdsmarkedet er noget, som man kan blive belønnet for med øget tryghed.

Når vi ellers har diskuteret integration i den her sal, har det altid handlet om, hvordan man bedst kunne straffe dem, der ikke gjorde, som der blev sagt. Kort sagt har integration mest handlet om, hvordan man kunne trykke folk socialt så langt ned, at de forblev isolerede i forhold til arbejdsmarkedet. Det her forslag gør det modsatte.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at de fleste flygtninge for ikke at sige nok alle flygtninge har et behov for at kunne skabe sig selv en tilstrækkelig tryk og sikker tilværelse. Mulighederne for en permanent opholdstilladelse efter

52 ugers ordinært arbejde kunne netop medvirke til at give disse flygtninge og deres familier den fornødne tryghed.

I dag udsætter vi folk, som er flygtet fra forfølgelse, for alle mulige diskriminerende foranstaltninger, f.eks. den urimelig lave starthjælp, som umuliggør, at man som flygtning kan leve et fornuftigt økonomisk og trygt liv i Danmark.

Samtidig må flygtningene se langt efter muligheden for den tryghed, der ligger i en permanent opholdstilladelse. Det er en proces, som tidsmæssigt under den her regering er blevet væsentlig længere. Danmark har i de seneste år faktisk skabt, hvad man kunne kalde en ny underklasse, som både socialt, politisk og på arbejdsmarkedet er væsentlig dårligere placeret end gennemsnitsdanskere. Det er det, vi skal gøre noget ved.

Der er selvfølgelig ikke nogen tvivl om, at de traumer, som mange flygtninge medbringer fra deres hjemlande, er medvirkende til den her situation. Men det danske samfund, som er et af verdens rigeste, har valgt at gøre flygtninge og indvandrere til syndebukke i stedet for en integreret del af det danske samfund. Det er en udvikling, som er direkte negativ i forhold til integrationen og i forhold til flygtninges muligheder for at føle sig som en del af det danske samfund.

Vi mener, at vi som samfund har en forpligtelse til at hjælpe de her mennesker i gang med en fornuftig og tryk tilværelse, og derfor støtter vi De Radikales forslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Vi skal styrke rettighederne for indvandrere, der hurtigt får job og lærer dansk.

Ordene er ikke mine, men fremgår af Velfærdskommissionens afrapporteringshæfte på side 28. Kommissionen gør sig til talsmand for en ordning, hvor f.eks. 2 års beskæftigelse og en bestået sprogprøve medfører permanent opholdstilladelse.

Allerede i august sidste år kom Det Radikale Venstre med vores forslag, som i dag er behandlet som beslutningsforslag, men ideen er principielt den samme. Vi skal myndiggøre flygtninge, hvis liv hidtil har været præget af flugt og elendighed. Disse mennesker skal have magten tilbage over deres eget liv. Det er kernen.

Det er det, Velfærdskommissionen sigter mod ved at sige, at der skal være et personligt incitament, og det er det, vi sigter mod, når vi siger, at for flygtninges vedkommende må det være sådan, at man endelig, når man er blevet godkendt som flygtning på den ene eller den anden vis, får magten over sin egen skæbne tilbage og får at vide: Nu kan du skabe stabilitet for dig selv og din familie, hvis du gør en indsats for at blive integreret. Det er der bred enighed om at alle flygtninge naturligvis skal.

Inspirationen kommer sådan set fra USA. Her repatrierer man ikke flygtninge og sender dem hjem. Her henter man flygtninge ind, og så siger man, at hvis de vil rejse hjem igen på et tidspunkt, må de spare op til billetten og selv betale turen hjem. Det står i skærende kontrast til integrationsaftalen, som blev indgået den 17. juni sidste år, hvor der står:

»Målet er, at flygtninge skal vende tilbage til hjemlandet, hvis forholdene i hjemlandet muliggør det.«

I USA har otte ud af ti flygtningefamilier en indtægt efter 8 måneder. Det kan der være mange grunde til, men fakta består.

Ministeren siger så i dag, at forslaget ikke vil have nogen effekt, fordi meget få sendes hjem. Men dermed demonstrerer man også, at man fuldstændig har misforstået pointen i forslaget, for forslaget her handler om integration. Og lad mig slå fast, at hvis bare flertallet af de flygtninge, der er her i Danmark i dag, havde 52 ugers ordinært arbejde, så ville vi slet ikke have en situation, hvor der i dag er flere ledige indvandrere og efterkommere af indvandrere, end da regeringen trådte til.

Kl. 17.55

Det, der er pointen, er at give den enkelte et incitament til at gøre noget og en gulerod for at gøre det. For det, vi også ved fra al anden arbejdsmarkedspolitik – og det er også til svar til fru Irene Simonsen – er, at har man først været i ordinær, understøttet beskæftigelse, er afstanden til anden beskæftigelse meget, meget kortere. Derfor behøver man ikke være så bekymret for, om folk så igen skulle få arbejde, selv om de har optjent dagpengere ved at arbejde i et pizzeria eller køre taxa – hvad der kan være ganske udmærkede job – for 52 ugers understøttet arbejde er på mange måder en væsentlig genvej til det danske arbejdsmarked i en mere permanent form end mange af de tiltag, vi ser i dag.

Det er jo lidt pudsigt at skulle høre repræsentanter for regeringen stå og nedgøre en type job,

hvor det altså i princippet handler om folk, der er ufaglærte, når vi samtidig går og siger til flygtninge og indvandrere, at nu skal de altså alle sammen have minimum 300 timers arbejde for at få kontanthjælp, og at de så må blive jordbærplukkere eller gå med aviser eller andet.

Det er en meget speciel variant af det samme argument, som godt duer, når det er 300-timersreglen, men hvor det pludselig, når vi taler om 52 ugers ordinært arbejde for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke længere er fint nok at have plukket jordbær, gået med aviser, kørt taxa eller arbejdet i pizzeria.

Pointen her er også, netop som hr. Jørgen Arbo-Bæhr var inde på, at her er det mennesket foran systemet. Det er jo det, der er den centrale forskel, men både regeringen, integrationsministeren og fru Irene Simonsen på vegne af Venstre er eksponenter for nøjagtig det modsatte, nemlig at uanset hvad vi diskuterer, er det altid systemet før det enkelte menneske.

Jeg spørger bare mig selv: Hvorfor skal vi sende selvforsørgende flygtninge hjem? Hvorfor skal flygtninge, som har integreret sig og har skabt en tilværelse i Danmark efter alle de intentioner, vores integrationspolitik udstikker, mødes med usikkerhed? Hvorfor tror regeringen, som på mange andre områder – også i integrationen – mener, at personlige incitamenter er et effektivt redskab, at gulerodsmetoden, som i øvrigt Velfærdskommissionen bruger flittigt i sine forslag, er fuldstændig uegnet og uanvendelig? Man fristes til lidt polemisk at sige, at her kan man da tale om motivationsfremmende foranstaltninger, der muligvis vil have en gavnlig effekt i modsætning til dem, man normalt benytter sig af.

Hvorfor skal flygtninge, som endelig har fået sig et fast ståsted i livet, ikke mødes med en belønning for deres indsats i form af den vished, det er at få at vide, at her kan de blive boende, eller, som forslaget også lægger op til, at hvis de ønsker at vende hjem, kan de naturligvis benytte sig af de ordninger, vi har til det. Og derfor må man, uanset om man er enig i den konkrete model, vi har nu, overveje, om de regler, vi har i dag, er de rigtige.

Jeg kan bare nævne et enkelt eksempel fra Silkeborg, hvor en ung mand står til udvisning. Erhvervskontoret har set på sagen, fordi man i visse tilfælde kan give opholdstilladelse til udlændinge, der kan dokumentere fastansættelse af længere varighed i Danmark. Den pågældende har haft en række job, bl.a. hos Tvilum-Scanbirk,

KN Rengøring og senest hos Virklund Sport, som har tilbudt ham en læreplads som klejnsmed, men fordi det ikke tilsammen tæller som en ansættelse af længere varighed, er manden udvist. Det er de vilkår, som bydes, i det her tilfælde en familiesammenført, men også flygtninge, som det her forslag handler om.

Socialdemokratiet ønsker en anden model, men som jeg forstod det, var man også optaget af det princip, som Velfærdskommissionen udstikker, og det kan vi så se om forhandlingerne andetsteds kan føre frem til. Men det anerkender jeg at man kan have forskellige vurderinger af.

SF har påpeget, at det her giver en meget klar retsstilling og en markant regelforenklning, som i sig selv er ønskværdig, og det kvitterer jeg også for. Det er præcis det, som forslaget lægger op til.

Enhedslisten påpegede, at forslaget også vil modvirke potentielt sort arbejde, socialt snyd, fordi 52 ugers ustøttet arbejde naturligvis kræver dokumentation, og det kvitterer jeg samtidig for. Og jeg takker for den opbakning, de to sidstnævnte partier har givet forslaget.

Lad mig derfor afslutte med at sige, at det her netop er et forslag, som på bedste liberale måner, kunne man fristes til at sige, nu hvor vi i hvert fald har en liberal minister på området og en delvis liberal regering, siger til folk: Skab jer en tilværelse, så er der også rum i vores samfund til jer. Som enkeltpersoner har I en mulighed for at skabe jer en tilværelse i Danmark. Men det vil regeringen ikke, for på det her område er det altid systemet før mennesket, og det har aldrig nogen sinde haft noget med liberalisme at gøre.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det Radikale Venstre fremhæver, at det her vil løse en masse problemer.

Vi hørte tidligere ministeren belyse, at det er ganske, ganske få sager – i 2005 ingen – på det her område, som hr. Morten Østergaard netop vil forsøge at forebygge. Når jeg hører De Radikale komme med de her enkeltsager i salen, og det sker jo af og til i forbindelse med forskellige typer af debatter, så er det som regel – dem, jeg husker – familier, der er blevet afvist i at få asyl. Det vil sige, at det er nogen, som ikke har et asylgrundlag. Kan hr. Morten Østergaard bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg må indrømme, at jeg også var en lille smule forvirret over ministerens svar, for jeg forstod, at det her var en helt fantastisk enorm lempelse af udlændingepolitikken. Hr. Jesper Langballe fangede den straks og sagde, at nu kommer horderne væltende, uanset at det ikke har noget med tilstrømning at gøre. Samtidig forstår jeg på ministeren, at det ikke reelt vil have nogen effekt, fordi det drejer sig om meget få mennesker. Til det må man bare sige, at det ikke både kan være en enorm lempelse, som vil gøre, at horderne kommer, og samtidig ikke have effekt for nogen mennesker.

Pointen er, at vi tager udgangspunkt i, at der på side 1 i det integrationsforlig, som blev indgået den 17. juni 2005, står, at flygtninge er nogle, der er her, indtil forholdene i deres hjemland gør, at de kan sendes hjem. Det er det, der er udgangspunktet, og det er det, som blev aftalt den 17. juni sidste år, og som nu er ved at blive implementeret igennem hele møllen med lovbehandling og videre ud i systemet. Intentionerne i det her forslag er at sige: Er det nu det kloge, hvis man ønsker at skabe integration for dem, der er her i landet? Vi tvivler.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det Fru Irene Simonsen for sin sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg fik ikke rigtig svar på det, jeg spurgte om, men det havde jeg nok heller ikke forventet.

Det her handler om, at hvis man gjorde det, som De Radikale vil, har man netop, som hr. Jesper Langballe har været inde på tidligere i dag, lukket op for menneskesmulgere, og så har man sat et helt nyt system for misbrug i gang igen.

Det er det, det handler om. Det er tilbage til den gamle politik, hvor sluserne bliver lukket op, og vi ved godt, at det er det, De Radikale gerne vil.

Men jeg fik intet svar på, om de sager, som De Radikale har brændt for, og som har betydet meget for De Radikale, ikke har haft noget at gøre med folk, der havde et asylgrundlag her. Kan jeg få det bekræftet?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Fru Irene Simonsen fik svar på flere af de stillede spørgsmål bl.a. med henvisning til ministeren,

men så begyndte den røde lampe at lyse, og det gjorde selvfølgelig, at jeg var nødt til at afbryde.

Til det her med, om det handler om misbrug, vil jeg sige, at det er jeg helt uforstående over for. Som jeg sagde i min tale, handler det om integrationspolitik; det handler om det signal, man sender til de flygtninge, der er her. Mig bekendt har vi en del flygtninge her i landet, og det synes vi er udmærket, for vi skal også tage vores del af flygtningebyrden. Det er de flygtninge, der med det her, som også hr. Jørgen Arbo-Bæhr var inde på, får en gulerod til at gøre en indsats for at integrere sig i Danmark. Der anvendes incitamentet bredt i integrationspolitikken. Det er bare altid dem med negativt fortegn, aldrig dem med positivt fortegn.

Fru Irene Simonsen kan da have ret i, at vi også bringer sager frem, der ikke har noget med flygtninge at gøre, men jeg tror ikke, at jeg på noget tidspunkt har påstået, at det her forslag alene løser alle de problemer, der er med regeringens udlændingepolitik.

Men fru Irene Simonsen må anerkende, at det her forslag ikke er en tilbagevenden til gamle tilstande, for det har aldrig før været fremsat, hverken af en SR-regering eller en VK-regering. Derfor er det alt for nyt til, at fru Irene Simonsen åbenbart kan forholde sig til det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om årlig national mangfoldighedsdag for dialog mellem religioner og kulturer.

Af Morten Østergaard (RV) m.fl.

(Fremsat 7/4 2006).